

Läs på sid. 3

Honorine Hermelins
andra artikel om
**Den korporativa
staten och dikta-
rens underhuggare.**

Vad har hänt?

DET BLIR INGEN URTIMA RIKSDAG för behandling av frågan om Tredje mans rätt, har Statsministern meddelat. Sedan myndigheter och organisationer yttrat sig över tretton-mannakommissionens förslag — däribland Landsorganisationen liksom flera andra nära tre veckor efter den utsatta tiden — måste man beräkna ett par månaders tid för förslagets överarbetning, varför artiman inte kan medhinnas. Proposition i frågan kommer däremot att avgöras i början av 1935 års riksdag.

Detta besked har mycket förväntad uttjämning för uppsavnsman, professor K. G. Westman, som finner det vittna om bristande god vilja och ett alltför lättvindigt avvärdande av ett riksdagsbeslut.

DEN SISTA SEPTEMBER var uppsättningsdag för en del viktiga industriärlar. Avtalen uppsades för verkstadsindustrin samt hotell- och restaurangpersonalen, berörande inalles omkring 70,000 man. Metallarbetarna krävde bl. a. 6 procent löneförhöjning. Huvudparten av de uppsägbara avtalen blev dock förlängda — däribland för textil, byggnadsämnesindustri och järnbruk — omfattande omkring 100,000 arbetare.

SVERIGE ÄR DET LAND, där förbättringarna i arbetslöshetsiffrorna är tydligast, enligt rapport från Internationella Arbetbyrå.

SEMINARIESAKKUNNIGA HA SÅ LATIT SIG FÖRSKRÄCKAS av den sjunkande nativiteten att de nu hemställa om omedelbara åtgärder för inskränkning av lärarproduktionen för de närmaste åren. Inställd intagning i första klassen våren 1935 — med undantag för den ett-åriga studentklassen — samt helt inställd intagning av nya elever i småskoleseminarierna för nästa år är deras förslag.

Skolklassernas minskade omfång, som ju uppenbarligen med våra fallande födelsettsiffror måste komma till stånd, borde

Firdausi. Efter en skulptur, utförd av hans samtida, bildhuggaren Molk.

Den franska trollringen.

Doumergue blev Frankrikes konseljpresident efter den 6 februari detta år, d. v. s. dagen för det spontana, våldsamma vredesutbrottet från en folkmassa av olika kategorier och politiska bekännelser mot den folkvalda kammaren och den sittande regeringen — för deras besticklighets skull, som syttat in dem djupt i den sista skandalen, Stavisky-affären. Doumergue blev konseljpresident i en borgerlig samlingsregering för att han skulle sanera Frankrikes politiska förhållanden. Han skisserade också omedelbart ett program för detta, vilket han nu åter framlagt i ett radiotal. —

Doumergue vill stärka konseljpresidentens, »statsministerns», makt genom att göra regeringen solidarisk, så att den i sin helhet står och faller med honom. Men därför vill han också att regeringen skall besvara ett misstroendevotum från deputeradekammaren — inte med att låta en eller annan av ministrarna gå och i stället plocka in någon representant för en pockande grupp, utan med kammarupp-lösning, så att folket i val får fälla utslag om vilken regering, vilken politik man går in för. — Men folket i val, d. v. s. väljarna i valkretsarna, bör då heller inte

längre kunna förvänta av sina deputerade att de skall skaffa dem alla möjliga små och stora ekonomiska fördelar — genom tryck på regeringen. — Det är denna trollring som måste brytas. Den hänger på regeringens — de flyktiga, vacklande, av deputeradekammaren och utskotten hunsade regeringarnas — oerhörda inträngande administrativa makt i landets inre kommunala och ekonomiska förhållanden. Regeringen kan ju dirigera försäkringskassor att placera pengar i en viss pantbankkoncern — med luftaffärer, som dock tillåta den att ge sporter i alla instanser ända upp i regeringen — som i Stavisky-affären.

Men vill valmännens avstå från att kunna öva påtryckning på en regering, som kan göra något även för deras mest privata affärer och intressen? — Och vill en sittande regering avstå ifrån att kunna blanda sig i landets alla affärer, utan att dock officiellt helt bära ansvaret därför? Det är frågan.

Doumergue talar också om att det är följaktligen hoppas på en effektiv förtätningsförändring, om den ej bygger på en förändring av människornas sinnesförtätning.

sarare vara en anledning till att man i stället för att dra in undervisningen i åtskilliga fack, t. ex. slöjd, och i stället för ökade klasser ge inge in för motsatsen, vilket nu är möjligt inom samma kostnadsram.

OM ETT HELT FÖRÄNDRAT VALSYSTEM till Sovjet-Unionens kongress talas i D. N:s måndagsnummer. Det är dock omöjligt att av de antydningar som givits förstå annat än att det fortfarande är fråga om Sovjets ursprungliga system med unionskongressens och dess exekutivkommittés uppsättande — genom en serie indirekta val — ur bottenavdelningarna. Betonandet av likheten med engelska och amerikanska förhållanden torde kunna bero på en jämförelse — möjligen ur fransk källa! — med den för de anglosaxiska länderna utmärkande men i Frankrike så saknade starka och självständiga makttövningen inom kommunerna.

MOTSÄTTNINGARNA MELLAN ARBETARPARTIET och kommunisterna i England ha ytterligare understruktis vid Labour Partys kongress i Southport, som i dagarna samlats. Med stor majoritet antogs en resolution, som bemyndigar verkställande utskottet att utesluta alla medlemmar, som utan partiledningens tillåtelse ansluta sig till andra organisationer. Några av deltagarna, däribland Lord Marley — känd bl. a. som initiativtagare till hjältpaktionen för fa-

scisomens offer — utvisades från förhandlingarna för sin kommunistiska ansträngnings skull.

TUSENÅRSMINNET AV DEN PERSISKE SKALDEN FIRDAUSIS födelsetid har med stor högtidlighet firats i olika delar av Sovjet-Ryssland. Måten, föredrag och utställningar ha anordnats och talrika nya applagar på olika språk, turkmeniska, gammal-georgiska, armeniska, ryska, givits ut av hans mästerverk *Shah-Namah* — Konungsboken — det gamla Persiens nationalepos. I detta sammanhang kan nämnas att på svenska finns en översättning av de fem första sångerna av Eric Axel Hermelin, utgiven på Norstedts förlag. På danska föreligger ett urval av Konungsbokens sånger, översatta och med intressant historisk-biografisk inledning försedda av Arthur Christensen.

Konungsboken är en väldig rimkrönika på 60,000 dubbelverser. Det tog dess diktare trettioett år att skriva den. Först vid åtta års ålder — eller år 1010 e. Kr. — kunde han överlämna det storslagna verket fullbordat till sin herre, Storsultanen Mahmud.

Boken är ett gigantiskt stridsepos, där kampen mellan det Onöda och det Goda iråder fram både som hjältarnas kamp, men även som det arbetande folkets revolutionära strid.

Veckotidningen

Radikala Föreningen

inbjuder tillsammans med Yrkeskvinnors Klubb till en sammankomst, måndagen den 8 oktober 1934 kl. 8 e. m. å Piperska Muren, Scheelegatan 14, Stockholm.

Föredrag av författarinnan Hagar Olsson:
Vi, livsglädjens apostlar.

För utomstående gästbiljetter å kr. 1:50.
Efter föredraget tesupé å kr. 2:—.

Hagar Olsson:

Vera Inber och ensamheten.

Vera Inber.

Författaren är inte längre ensam, förkunnade Vera Inber i sitt föredrag på Högskolan härom kvällen. Dikten är inte längre innesluten i sitt skal, såsom pärlan i musslan. Den har funnit vägen till människorna, funnit en förbindelseled mellan det personliga och det sociala.

Det är naturligtvis den sovjetryska diktningen det är fråga om. Den cehlebra författarinnan ger oss i några snabba situationsbilder en föreställning om hur det nya samarbetet mellan författare och läsare gestaltar sig i hennes hemland. Hon skildrar offentliga sammankomster, där diktern diskuteras sina egna verk med allmänheten, hon berättar hur hon själv liksom andra författare arbetar med sina lärjungar och gläds när de vinna framgång på den litterära banan. Hon talar om brev som strömma in från olika delar av jätteriket och där läsarna låta författaren få del av sina åsikter och önskemål beträffande hans produktion eller också söka hans råd i egna angelägenheter.

Hon läser upp små lustiga brev som för önmastiga och litterärt ambitiösa sovjetbarn skrivit till Maxim Gorki och

andra dem närliggande kamrater. Och först och sist skildrar hon det brinnande intresse som hela det ryska samhället, från de högst uppsatta ända ned till massorna, låda i dagen vid begäret av den första allmänna författarekongressen i Sovjet.

Vilket land för diktare, detta väldiga, jäsande och bildningshungliga Ryssland, tänkte man vid åhörandet av föredraget. Vilken storhet och äventyrlighet över dessa jungfruliga viddar! Vilken outmätlighet av värme och inspiration hos dessa vaknande och sökande själar, förenade i en stor strävans gemenskap!

Eja, vore vi där — tänkte kanske en annan författare bland Vera Inbers åhörare, i sorgen hägkomst i sin egen kyliga isolering. Men hur det var så tycktes det åtminstone mig att också Vera Inber djupast inne bar på denna »pärans sjukdoms» — ensamheten — som hon ansåg att dikteraren i Sovjet-Ryssland övervunnit. Hon var ingalunda den Comtesse de Noailles-typ man på grund av hennes utsökta och besjälade stilkonst kunnat föreställa sig.

Men något i ansiktets smärtsamma uttryck och de nervösa händernas rörelser sade en att det inte varit så alldeles lätt för denna artist av Guds nåde att verkställa övergången från den individualistiska livinställningen till den gemenskapen. Det tillstod hon för övrigt själv med energisk uppriktighet och därom vittnar varje rad i hennes smärt-samma och psykologiskt fördjupade diktning.

Stark och balanserad framstår Vera Inber i sin anamelse av en ny gemenskap. Men de färger hon använder har brunnit i ensamhetens eld och det kan inte hjälpas att man vid hennes sida tycker sig se skuggan av en Jessenin eller en Majakovski — dessa sovjetdikare för vilka övergången blev trygk och ensamheten övermäktig.

Nationernas Förbund tar upp frågan om kvinnans likställighet.

Den första åtgärd, som Rysslands utrikesminister Litvinov vidtog, sedan hans land fått säte och stämma i N. F:s råd, var en framstöt för kvinnornas intressen. Han överlämnade nämligen till president Sandler en skrivelse med hemställan att frågan om Montevidereolutionen måtte tagas upp till behandling inom N. F:s första kommission — nämligen den för lagfrågor.

Skrivelsen hade, utom av Litvinov själv, undertecknats av flera av de i kvinnofrågor mest radikala staternas delegater: Turkiet, Tjeckoslovakiet, Mexiko, Chile, Columbia, Panama, Argentina, Kina m. fl. Resultatet blev ett beslut att frågan skall sättas upp på föredragningslistan för

nästa förbundsårsamling. Därmed har alltså Montevidereolutionen ryckt ett gott stycke högre upp i det allmänna medvetandet.

Detta initiativ från Rysslands sida ger tydligen vid handen, att Stalin fullföljer Lenins uppfattning i frågan om kvinnornas ställning i samhället. Ty vad innebär Montevidereolutionen? För det första genomförandet av full likställighet för män och kvinnor i medborgarrättsligt avseende, alltså bl. a. ifråga om »gift kvinnans nationalitet». En konvention härom antogs som bekant enhälligt av den Pan-Amerikanska kongressen i Monteideo i december i fjol och undertecknades kort

(Forts. å sid. 4.)

TIDEVARVET

Radikal
politisk
veckotidning.

REDAKTÖR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Trievaldsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.
Norrländsgatan 18.
Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsaker.
Boutredningar och testamenter, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Allm. Barnbördshusets poliklinik

Alla vardagar 11—12 för havandeskap
och dess sjukdomar och 14—14.30 för
kvinnosjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra
mot erläggande av 2 kronor.

Stockholms stads Poliklinik

vid Kornhamnstorg 4

Måndagar, onsdagar, fredagar kl. 9—110 f. m.

För havandeskapet och dess sjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra
mot erläggande av 2 kronor.

Stockholms stads

sexualhygieniska poliklinik

å Sabbatsberg.

Mottagningsstider: Onsdagar kl. 6—7 e. m.

Lördagar kl. 9—110 f. m.

Läkare: Doktor Gerda Kjellberg.

MALMO:

Sexualhygienisk rådgivning

kan ske hos sundhetsinspektören, doktor
Höjer, måndagar kl. 12—13 å hälsovårds-
byrån samt hos doktor Eva Smedberg,
Gustaf Adolfs Torg 45, måndagar kl. 17
—18. Rådgivning kostnadsfri. Obemedla-
de och mindre bemedlade kvinnor kun-
na efter läkarens prövning erhålla lämp-
ligt preventiv utan kostnad.

Professor Johan Almqvist

Nybrogatan 7, Stockholm Tel. 67 50 75

Måndagar kl. 9—9.45, tisdagar kl. 10—11.15.

Huds- och Könsjukdomar.

UPPLYSNING LÄKTSÄKPLAGA
OCH SEXUELLA FRÅGOR.

Alma Axelssons

FÖRLOSSNINGSCHEM

LINNEGATAN 19

Mottager inackord. även för långre tid.

Tryggt och ogen., välrök.

Tel. 778 24.

600 meter blekt Lakansväv,

128 cm. bred, prima, något soligk, 85 öre m.

Oskarsons Lager, Kungsg. 70, Horng. 8.

Centralbadets damfrisering

rekommenderas

Klegant. Tel. 23 33 35. Företagslosg.

Alimonda-Institutet

40-årig homeopatisk praktik.

Mottagning 11—2. Rådgivning även per
korrespondens. Begär prospekt och frå-
gelista. Leg. läkare.

Adress: Upplandsгат. 16, 4 tr. (hiss)

Stockholm. Telefon 32 08 99.

Arbetarnas egen Tandklinik

Svedenborgsgatan 42

(hörnet av Skånegatan.)

Mottagningsstider: 10—3, 5—7.

Tel. 41 61 24.

ALL SLAGS TANDVÅRD.

Legitimerad tandläkare.

Låga priser.

Litzéns Advokatbyrå

Mosebacketorg 5. Tel. 43 18 34.

Inneh. N. Th. Wahlström.

Juridiska uppdrag. Köp o. försäljning av
fastigheter, inteckningsplaceringar m. m.

Den 6 Okt. 1934.

Är det rätt?

40,000 vilja förbättra sina bostä-
der, 15,000 av dessa hittills hjälpta
med statsbidrag, läsa vi i dagarna i
pressen. Riksdagens anslag för 1933
—34 aderton miljoner kr. och för
1934—35 åtta miljoner kr. till bo-
stadsförbättringar på landsbygden.
Det förefaller nästan som om myn-
digheterna vore glatt överraskade
över, att landsbygdsens folk godhets-
fullt använda sig av dessa tillgån-
gar, eftersom bidragen utgå till med
högst hälften av kostnaderna och
endast delvis äro till skänks, delvis
på lån.

Men är detta så märkvärdigt?

En jordägare, som ordentligt och
planmässigt sköter sitt jordbruk
måste givetvis avse ett visst belopp
årligen till det konto, som heter
byggnaders underhåll. Det är en ut-
gift, som jordbruket måste bära. El-
jest inträder förfall. Vem är inte då
tacksam för, att statsmakterna
plötsligen besluta, att övriga skatte-
betalare ska halvera denna utgift!
En annan sak är, vad i all världen
det finns för rättvisa i ett sådant
system. Det kan försvaras med, att
annars sker det inte, och jordbrukar-
na kan inte ha råd. Vem annars får
gå till staten och säga: »Jag har inte
råd att betala, vad jag bör, och om
staten inte gör det, så får det vara».
Men staten betalar. Och inte bara
till småbrukare, som sitta hårt. Man
behöver inte ha så liten gård för att
kunna få hjälp. Och då kan man i
stället lägga ner sina egna pengar
för personlig bekvämlighet och all-
ehanda förbättringar.

Men frågan är, om det är rätt?

Kampen mot kriget

blir ämnet för det stora diskussionsmöte
som Stockholmskretsen av Internationella
Kvinnoförbundet för fred och frihet an-
ordnar i Musikaliska Akademien, onsdag-
en den 10 okt. kl. 8 e. m.

Förste inledare blir pastor Arthur Jon-

S:t Ansgarsboden

Malmstullnädsgatan 7, Stockholm C.

Postgiro 56537. — Telefon 10 96 92.

Beställn. mottagas. Postorder ombesörjes.

Bästa inköpskälla för kristlig konst i alla
utjöranden.

Moderna Funkisfotöljer

i crepe och mockaplysch kr. 55. Dusch-
teller fr. 25. Bäddschälslonger 38. Ligg-
fåtöljer i hudmit 95. Sängar 9, madrasser
5. Plymduchateller från 65, elek-
trobjörk-, korgmöbler, kormattor, tyger,
kast, stavar, stoppning. Realisation pågår,
reparationer, beställningar. Fabriksboden,
Metargat. 6, hörn. Södermannag. 57, Tel.
40 07 66, och Jungfrug. 7, Ostermalin.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 Tel. Söd. 70 00

FOLKUNGAGATAN 65 " 73 37

GOTGATAN 52 " 333 90

Internationella Kvinno- förbundet och kampen för freden.

I anslutning till det diskussionsmöte,
som Stockholmskretsen av Internatio-
nella kvinnoförbundet för Fred och Fri-
het (I. K. F. F.) kommer att anordna den
10 okt. kanske det kan vara av intresse
för Tidevarvet läsare att få någon när-
mare kännedom om Förbundet och då
särskilt om den svenska sektionen.

Mången gång hör man sägas: »Var-
för ett kvinnornas fredsförbund?» För
att förstå detta måste man ha något
reda på förbundets historiska förutsät-
tningar. Det bildades under världskrigets
första år, medan männen vore under
vapen. Det kunde då inte bli tal om, att
männena kunde vara i tillfälle att arbeta
mot kriget. Kvinnorna, särskilt de som
voro sammansluta i arbetet för kvinnor-
nas politiska rättigheter, kände då ett be-
hov av att handla. Kvinnor från såväl de
krigförande som neutrala länderna sam-
lades därför till en konferens i Haag
1915. De församlade vore eniga om att
utdöma kriget, att förklara kriget för ett
brott och att söka en väg ur kriget. Det
första man då hade att göra var att
räcka varandra handen till försöring. Inte
en lätt sak, när kriget rasade som värst
på alla fronter.

Den försöringspolitik, som inleddes i
Haag blev den grundval, som I. K. F. F.
byggde på och som man inte avvikit
ifrån. Att man fortfarande har ett kvin-
noförbund och inte upplöst eller omorga-
niserat detsamma beror bl. a. på att män
som prof. Emily Balch, Amerika, sagt,
vill ta vara på kvinnornas energi. Hon
säger: »Kvinnornas goda vilja liknar en
maktigt ström, som till stor del rinner
gavnlöst bort.»

Vi behöva således kvinnoförbundet för
att kunna ta vara på denna ström, för att
kvinnorna skola tvingas att göra sin in-
sats och inte på grund av en slags and-
lig bekvämlighet skjuta övers ansvaret på
männen. Denna kvinnans benägenhet för
ansvarslöshet står i bästa samklang med
männens benägenhet att vilja sköta en
sak själva utan att ha kvinnorna med.

son, som talar om Kyrkans ansvar, andre
inledare fru Elin Wagner, vars anförande
bär titeln *Fredens organisation — vår tids
politiska lid.* Tredje inledare slutligen är
redaktör Sven Strand, som tar upp frå-
gan om *Den internationella vapenindu-
strin.* Inlägg i diskussionen ha utovats
av bl. a. fil. kand. Ulla Alm, d:r Andrea
Andreen-Svedberg, fil. mag. Greta Eng-
kvist, fil. mag. Just Gustafsson, til. kand.
Karl Nilsson, fruken Nora Torulf, kap-
ten Carl Eric Wilcke.

Inträdet kostar 50 öre och biljetter fin-
nas på Fred och Frihets eget. Lilla Ny-
gatan 4, Dagens Nyheter, Stureplan samt
vid ingången.

För resande till Stockholm

rekommenderas

K. F. U. K. - Förbundets

nyinredda HOSPITS

Birgerjarlag. 27 (OBS! i vid Engelbrets-
plan). Spåravagn 5 dir. från Centralen.

Tel. 11 07 25.

NYPONSOPPA

pa 10 minuter med

Novums Nyponmust

Delikat och billig sömnermat!

Bra och billigt bor Ni på

Frälsningsarméns Hotell

i Stockholm

Drottningstaden 66, tel. 23 27 75

Stilla och lugnt. God betjäning!

Även om grundvalen för Kvinnoförbun-
det varit den nämnda försöringspolitiken,
så måste arbetet i förbundet ta sig ut-
tryck i ett praktiskt, aktivt fredsarbete.
Den fråga, som den svenska sektionen av
I. K. F. F. särskilt koncentrerat sitt ar-
bete på är den *privata rustningsindus-
trin.*

Redan 1929 sattes en undersökning i
gång, ledd av fru Elisabeth Wærn-Bugge,
som hade alla förutsättningar härför, på
grund av sin kännedom om en del förhål-
landen vid Bofors. Förbundet hemställ-
de till försvarsminister Wennerström, att
regeringen snarast möjligt måtte företa
en noggrann undersökning av exportför-
hållanden o. d. vid Bofors.

Den utredning om den *internationella
privata vapenindustrin*, som fru Wærn-
Bugge gjort och som tillställts samtliga
sektioner av I. K. F. F. har blivit upp-
märksam på ett för den svenska sek-
tionen glädjande sätt. På kongressen i
Zürich, 2—8 sept. 1934, meddelade en av
de amerikanska delegaterna, att senator
Ney begärt få ta del av denna utredning
och *lagt den som grund för sin begäran
om officiell undersökning av den privata
vapenindustrin.*

Den som tar del av listan på de före-
läsningsämnen, som de för förbundet till-
gängliga talarna satt upp för kommande
vinter, skola snart bli varse, hur många
av föreläsarna, som tala om vapenindu-
strin. Det visar, att förbundets medlem-
mar förstärkt var den sjuka punkten lig-
ger och att okunnigheten måste skingras.
*Människorna måste tvingas att se san-
ningen i ögonen.*

Svenska sektionens ordf., d:r Naima
Sahlbom, är även ordf. i I. K. F. F:s kom-
mission mot moderna krigföringsmetoder.
Denna kommission anordnade i jan. 1929
en konferens i Frankfurt am Main, rik-
tad mot gaskriget. Vetenskapliga exper-
ter från många länder medverkade,
rapporter publicerades på tre språk och
världspresen ignade stort uppmärksam-
het på kongressen.

I våras gav sektionen ut en broschyr:
»Hur skall det gå för civilbefolkningen?»
författad av d:r Sahlbom. Broschyren
tillställdes regeringens medlemmar samt
samtliga ledamöter av riksdagen. Sektio-
nen har även deltagit i en hemställan till
Statsministern om avskaffandet av den
privata rustningsindustrin för Sverige
vidkommande. Vi påminna om Alfred
Nobels ord: »Försvaret får ej exporteras.
Av försvaret, som är en offentlig väl-
färdsinrättning, får ingen enskild person
draga profit.»

Ester Röhl.

Ordf. i Stockholmskretsen av
I. K. F. F.

Förspel till Saar- omröstningen.

Folkomröstningen i Saarområdet, som
skall äga rum den 13 januari nästa
år, kommer att förädlade ett extra sam-
manträde med Nationernas förbunds råd,
troligen i november. Det är nämligen
åtskilliga svåra och storpolitiskt betyd-
setfulla sidor i denna affär, som kräva
ingående behandling.

Den närmaste anledningen till att både
Saar-regeringen och den särskilt tillsatta
omröstningskommissionen påkallat N. F:s
uppmärksamhet i Saar-frågan, är de all-
mera påträngande åtgärderna från tysk
sida, för att frambringa en tyskrostande
majoritet. Före Hitler-regimens genom-
brott skulle otvivelaktigt största delen av
Saar-befolkningen ha röstat för Tysk-
land. Därom råda knappast delade me-
ningar. Men vad skulle Saar-befolkning-
en vinna på anslutning till Tyskland un-
der nuvarande förhållanden? Inskränkt
åsikts- och handlingsfrihet, terror och
förtryck. Som saken nu ligger till skulle
alltså alternativet status quo, d. v. s.
Saar-områdets kvarblivande under N. F:s
överhöghet, ha de största utsikterna. Vad
sympatierna för Frankrike beträffar, räk-
nar man med en obetydlig procent fransk-
röstande, huvudsakligen i gränsområde-
na. Men Frankrike har förklarat sig vil-
lig att medgiva en ny omröstning efter
vissa år om röstningsresultatet denna
gång skulle bli status quo.

Mr Knox, som är regeringskommis-
sionsens ordförande i Saar, har haft flera
otvetydiga dokument att komma med, när
det gäller att väcka N. F:s intresse för
den tyska inblandningen i omröstnings-
frågan. Förslaget om tillsättande av en
internationell polis för ordningens upp-
rätthållande har för det första väckt starka
protester från den nazi-tyska organi-
sationen *Tysk Front*. Av en del konfi-
sikerade brev från tyska myndighetsperso-
ner framgår även, att man från tysk sida
är beredd på allvarliga hämndakter, om
utgången av omröstningen skulle bli till
Tysklands nackdel. Man har bl. a. den
frivilliga arbetstjänsten i Saar, en militä-
risk organisation, som ger sina med-
lemmar militär utbildning, att hota med.

Omröstningskommissionen har också
visat på flera fall, där de tyska myndig-
heterna skrivit den förbindelse, som tyska
regeringen avgav den 2 juni i år, att av-
hålla sig från varje form av påtryck-
ning på Saar-invärnarna, för att fram-
kalla det av Tyskland önskade valresul-
tatet. Bl. a. förekommer en cirkulärskri-
velse från tyska inrikesministeriet med
instruktioner för Tysklands hemliga
agenter i Saar: Att de röstberättigade
invånarna skola »tas om hand» och pre-
pareras på lämpligt sätt ända fram till
omröstningsdagen.

En annan fråga av viss betydelse är
tillsättandet av den internationella pol-
isen. Schweiz' regering har förklarat, att
den med hänsyn till sin neutralitet inte
änmar tillåta rekrytering av poliser

PRENUMERERA PÅ

RÖSTER I RADIO

till årets slut Kr. 2:75

KRANSAR

Gunnar Spångberg

67 48 30. Birgerjarlagatan 12. 61 23 45.

Vaccinationens

vara eller icke vara är aktuellt. Menig-
arna bryta sig för och emot. V. Vall-
bergs broschyr »Tandtröv» sändes Eder
alldeles gratis vid redov. från Hälsokultur,
Box 634, Stockholm 1. Medsänd gärna
10 öre till porto.

Lucks kaffe

'arom-rostat'

STAMNING,

(TÅLSKRACK) o. a. nervösa talrub-
bningar samt tvångstrakt behandling av
talpedagoger P. O. Broberg, Floragatan
16, Sthlm. Tel. 10 03 24. Svarsp. i kr.
Varning f. värdelös korrespondensmetod!

Sy Edra

kläder själva!

Dambyster på och utan ställning.

Olika storlekar.

A. B. GEJON

Birger Jarlagatan 32, Stockholm

Honorine Hermelin:

Den korporativa staten och diktaturens "underhuggare".

IL
Det fascistiska Italiens korporativa system — på papperet och till sist någon mån förverkligat, har Tidevarvets läsare kunnat följa under flera år genom Pier Gaudros instruktiva artiklar. Särskilt hänvisas till den sista i detta ämne, i nr: 27 för i år.) Här skall nu blott ges en sammanfattning — även med utblick över svegiska tankegångar och förslag beträffande korporatism — som grundval för den egentliga, stora och vanskliga frågan, som ingen kan hindra oss att ställa, även om den blott av historien kan bekrävas — om diktaturens möjlighet till avveckling.

Grunden i det korporativa systemet, den fascistiska planushållningen, är de av staten erkända syndikaten eller föreningsningarna. Sådana kunna komma till om minst 1/10 av arbetarna i facket inom ett större eller mindre område analoga sig. Beslut eller mottagna direktiv kommer ju dock att omfatta även de övriga tiondelarna. Men en sådan konstruktion är det ju utan vidare klart, att syndikaten bli instrument *minst* för självverksamhet och fattande av beslut, *mest* för uppträffande kommande direktiv. Det avgörande för deras existens är statens erkännande. Staten kan upplösa ett syndikat, som ej längre fyller dess krav, staten kan när som helst avsluta syndikatets ordförande och sekreterare.

Syndikaten kan omfatta antingen kroppsarbetare, arbetsgivare eller intelligensarbetare och konstnärer, men det är förbjudet för dessa olika grupper att blanda sig med varandra inom samma syndikat.

*) För övrigt rekommenderas som klar och lättläst litteratur i ämnet: Birger Beckman, Den fascistiska korporativismen (Tiden 1933). Herbert Tingsten, Från parlamentarism till diktatur (N. o. K. 1930) samt Per Engdahl, Sverige och det tjugonde århundradet (Schildt 1934).

Syndikaten är dock blott grunden, eller snarare föremålet för den korporativa statens maktutövning, som genom dem när människorna och de mänskliga förhållandena — »arbets ordnande», löner, arbetstid etc.

Den korporativa staten byggs uppifrån. Den arbetar inom det s. k. Nationella Korporationsrådet, uppdelat på sektioner, korporationerna. Där finns representanter för de olika slagens av syndikat — dock utsedda av dessas styrelser och slutgiltigt befullmäktigade genom kunglig fullmakt, vilken när som helst kan återkallas — samt av ett antal självskrivna ministrar, ämbetsmän och fascistiska partidigniteter. Dessutom av allahanda »experter», utsedda av korporationsministern (Mussolini) och den fascistiske partisekreteraren. Regeringschefen-diktatorn Mussolini är det Nationella Korporationsrådets ordförande, och inom varje sektion = korporation sitter som ordförande en av de dithörande fascistiska partipresidenterna. Rådet är alltså hållet stramt i tygeln. Och dess beslut — i huvudsak är dess verksamhet endast rådgivande — d. v. s. bindande regler för arbetslivet, få endast komma till stånd på uppdrag av regeringschefen och ha icke gällande kraft förrän de underställts regeringschefens — fullständigt godtyckliga — avgörande.

Det är av största intresse att följa framställningen av »Korporatismen» i Per Engdahls Sverige och det tjugonde århundradet. Detta icke blott för framställningens klarhet och pregnans, utan i synnerhet därför, att korporatismen här framställs som något allmängiltigt, vilket även kan och bör tillämpas på svenska förhållanden. Det är att märka att syndikaten där allmängiltigt framställs som särskilda för arbetare, »anställda» och arbetsledare; att det framhålls att

inom de enskilda företagen »ledaren ensam skall bära ansvaret och därmed också ensam inneha beslutanderätten» samt att ledarna för syndikaten, som stå över de enskilda företagen, utses av staten. Vidare att »Den korporativa riksstämman» (motsvarande fascistens Nationella Korporationsråd) endast har avgörande i sådana frågor som »hänskjutas» till densamma och att dessa frågor äro ganska begränsade, »som sjuk- och arbetslöshetsförsäkring, vissa lönefrågor och spörsmål beträffande fackutbildning inom korporatismen». Klart sig också ut, att »den korporativa samhällsorganisationen utgör det instrument, som den moderna staten behövs för att kunna genomföra en nationell planushållning», så att »hela den nationella produktionen kommer att framstå som ett enhetligt organiserat jättföretag». — Motiveringen till att ett sådant jättföretag bör anses önskvärdt och bra förefaller emellertid tämligen dubiös. Engdahl säger: »Under världskriget tvingades alla krigförande länder att genomföra ett ofta långtgående statsocialistiskt system, och de kriser, som följt kriget i spåren, ha likaledes gjort det nödvändigt för staten att intaga en ledande plats i näringslivet». — Det tycks mig att Engdahls klara och svenskt lidelsefria framställning tjänar till att för ens inre syn göra åskådligt, hur oerhöft invecklat och samtidigt stelbent detta »jättmekaniserade märke bli, som dock skall reglera så ömtåliga och finskiftande saker som ekonomiska uppörelser och »de kulturella uppgifterna» — detta sistnämnda icke blott de diktatoriska staternas praktik, utan ordagrant och utan invändning i Engdahls framställning. — Det är kanske sannolikt, att såväl för Italien, där från och med i sommar 22 korporationer sågas hava trätt i funktion, som i Tyskland, där i mars detta är tillkännagavs upprätt-

Har publiken någon uppfattning om vad den köper?

För att få en uppfattning om vilka problem som äro mest aktuella i blindvårdsarbetet ute i de olika länen, har Tidevarvet vänt sig med en rundfråga till Skyddsvänsorganisationernas ordförande. Vi träffa först fru Marja Edén, representant för vårt första län, Stockholms. Fru Edén besvarar vår fråga om vad som just nu är viktigast, med några intressanta synpunkter på kvalitetsarbetet över huvud taget och i detta sammanhang en del principiella funderingar om möjligheterna till avstängning av de blindas arbeten.

— Det viktigaste för de blinda, liksom för alla som arbetar med sina händer, säger fru Edén, är att uppfostra en publik, som har någon uppfattning om vad den köper. Om alla köpte med omdöme, skulle mycket av de handgjorda sakerna stå sig. T. ex. stickade saker för barn. Hur många par köpestrumpor hinner inte bli träsiga, krympa, eller annars bli obrukbara, medan två par hemmastickade strumpor är alldeles nya. Samma sak med de hemmavävda sakerna. De är dyrare att köpa, men lättare att tvätta, ser alltid snygga ut, kan vändas, skrynklas inte, gör nytta även som trasor — avis åt stockholmarna, som köper t. o. m. sina skurtrasor, säger fru Edén. — Vad korporata beträffar är jag emellertid djupt pessimistisk. Vi har alla blivit så gräsligt fina att vi inte kan bära en korg — även om det finnes utrymme på Stockholms gator för både oss och korgen. Som det nu är trampas vi ju lätt ihjäl i trängseln. Men borstarna har större utsikter. Det är samma förhållande med dem som med de präktiga hemvävda och hemstickade sakerna — en handgjord, fin och dyr borste håller i årtionden, medan det finns ett otal billiga borstar, som räcker bara en kort tid. De blindas borstar är så välgjorda, att de

verkligen borde finnas i varje hushåll, där man på ett förnuftigt sätt vill spara sina händer.

— För alla blindvänner blir alltid det stora problemet, hur man skall få tag i den stora konsumtionen — sjukhus och inrättningar av olika slag, där tyvärr så mycket av inköpen går på det billigaste, fortsätter fru Edén. Det finns lysande undantag, lasarett som köper allt vad de behövar av de blinda. Men det är alldeles klart, att det behövs propaganda och upplysning, så att till sist ingen har samvete att köpa just sådana varor, som de blinda kan tillverka, någon annanstans än i de blindas försäljningsbodur. Det är så få yrken, och jämförelsevis få arbetsföra blinda också — omkring 3,000 — att dessa yrken mycket väl kan få bli i viss utsträckning monopoliserade för de blinda.

— Jag hoppas också, säger fru Edén till sist, att institutionen med De Blindas Dag — de blindas stora generalutställning — skall väcka ett sådant intresse, att människor ta sig vilja vad att köpa sitt förord av handgjorda hushållsartiklar, vävnader m. m. på hösten. I varje fall bör man genom De Blindas Dag kunna skaffa sig en uppfattning om de blinda ofta utsökta produkter och se vad som finns att tillgå härav.

Vad de rent lokala förhållandena för Stockholms län beträffar, finns det dessutom tillfälle att i blinda hanterkares egna verkstader och affärer i såväl Södertälje som Norrtälje få närmare kännedom om deras kvalitetsarbeten. Arbetshemmet för blinda kvinnor i Nyåshamn åstadkommer vidare verkligt utsökta saker ifråga om vävnader, stickade kläddingar, sportsaker, pärlarbeten — där teknisk skicklighet och god smak i förening ofta åstadkommer förbildliga ting.

C. H.

bland de schweiziska medborgarna och som Luxemburgs regering för sin del uppställat som villkor att Schweiz skulle gå med, har man alltså förlorat två länder på en gång. Schweiz' hållning i detta fall har med rätta betecknats som obegripligt och taktlöst. Trotsigen finnas tyska inflytanden bakom. Att det ligger i Tysklands intresse att förhindra upprättandet av en effektiv internationell polismakt är tydligt — varje intrång i dess möjligheter att driva propaganda för sin sak måste ju för Tyskland vara i hög grad ovälkommet.

Schweiz' ögnhet är så mycket mer påfallande, som detta land äger alla fördelar av Folkförbundet, plus inkomster av dess placering i Genève, medan det slipper ifrån skyldigheter, som alliga andra stater. Att skylla på neutraliteten är tydligen en undanflykt. Men vilka skall Schweiz än må åberopa, har det i varje fall lyckats åstadkomma ytterligare svårigheter för regeringskommissionen över Saarområdet — svårigheter som äro kända, även fast rekrytering av poliser nu tillåtits och pågår i England.

Hushang instiftar eldfesten.

Ur Firdausi's Konungabok. II.

Världshärskaren Hushang bar, med rättvisa och dom, i farjardens ställe på sitt huvud kronan, Fyrtio års omvälvningar gingo över honom; hans hjärna var av visdom full, hans hjärta av rättvisa. — — — En dag gjorde Hushang, världens konung, en vandring till berget med några hovmän. På långt håll syntes någonting avlångt, av svart färg och mörk kropp och hastigt glidande. Två ögon lysa ur huvudet fram — det var, så att säga, två källor av blod — Av röken ur munnen var världen svart. Hushang, den kloke och insiktsfulle, lade märke därtill; Grep tag i en sten och gick fram för att strida dremot. Med härskarestrykka lyfte han sin hand. Ormen, den världsprandande, flydde för konungen, den världssökande. Med den lille stenen träffade han en stor; Den ena såväl som den andra krossades i smolor. Ur de båda stenarna frambröt en blist. Genom den blixtrande gnistan blev av stenens hjärta en eldörd. Ormen fick han icke dräp, och dock — ur den fördolda Verkligheten uppenbarades, genom stenen, elden.

Var och en som står Järnet mot en sten, ur och genom honom uppenbaras Ljust. Världshärskaren frambar inför världens Skapare sitt lovsprånande och sina tacksägelse och ropade: »H eller Diga. Ily att Gud hade givit honom gnistan till en gåva. — — — Natten kom. Eldens lågor reste sig höga som berg. Konungen och hans följe lägrade sig där omkring. Den natten gjorde han till en fest. Vin drack han. Den lyckosamma festens namn blev Sada h. Av Hushang förblev denna Sada h intill en ämnelse. Vare många andra konungar såsom han. Ty hans glädje bestod i att bygga världens upp; och efter hans död förband världen med det goda hans minne. — — — Han gav och han sådde. Han åt och bespisade andra. Han gick hådan och tog med sig — utom det goda namnet — Intet. (Hushang levde omkring år 800 f. Kr.)

landet av den korporativa staten, byggd på 14 av staten erkända korporationer, liksom för alla andra varande och blivande korporativa stater kommer att gälla vad Statesmans Yearbook (tryckt i maj 1934) sakligt ordknappt karakteriserar som Tysklands korporatism. Den säger: All slags verksamhet i landet — politisk, ekonomisk, industriell, kommersiell, kulturell etc. — har i och genom regeringschefens personliga diktatur blivit likriktad. — Detta dock gällande med ett undantag, som alla vet, men som Statesmans Yearbook icke nämner: den nationella och internationella kapitalmakten. Inlörd den bjuder den personliga diktaturen i den korporativa staten i de allra flesta fall sina stolta vägor att lägga sig.

Låt oss här för ett ögonblick åter till jämförelse kasta en blick på Sovjet-maktens konstruktion. Inför dess enkla organisation med bonde- och arbetarsovjetererna som urgrund och åtminstone teoretiskt som upphov till all makt, kan man fråga sig: var placeras ingenjörer, arbetsledare, lärare, läkare, advokater, konstnärer av olika slag, med ett ord de intellektuella arbetarna? Svaret blir, att de överallt höra med i arbetar- eller bondekollektiven. Rent praktiskt och lokalt är ju också exempelvis varje skola — med sina lärare — sammanbyggd med sin fabriks eller sin jordbruksby och varje tekniker hör ända från sin utbildningsstid och under alla kommande fortbildningsperioder samman med det praktiska arbetet i en fabriks- eller bondesovjet. Som väljande enheter bli dessa egentligen bra lika våra kommunala valkretsar, men praktiskt ofantligt mycket fastare sammanknutna i arbetsgemenskap.

Om diktaturen i Sovjet kan avvecklas, skulle där alltså kvarstå »lokala» samorganisationer, innehållande alla slag av arbetare: arbetsutövare och arbetsövervakare, lärjungar och lärare, läkare, sjuktöskterskor och patienter. Men om diktaturen i de fascistiskt-korporativa staterna kunde avvecklas — nej, den kan ej, det är en omöjlighet! Ty dess yrkes- och arbetsorganisationer får enligt lag sin tillvaro, kraft och aktivitet från ministertandens själva, kan alltså icke ens formellt existera utan denne.

Man frågar sig om det nya »medborgarpartiet» i Malmö sett detta i ansiktet. Så är troligtvis fallet, eftersom dess programpunkt om »riksdagens omorganisation enligt korporativsystemet» föregås av en om »regeringens oberoende av riksdagens». — Den makt, som skall kalla till liv och dirigera korporationerna måste ju först finnas till.

Aterigen må här till sist framhållas, att den stora grundskilnaden mellan sovjetstaten och den korporativa staten endast kan komma fram i den mån diktaturen i Sovjet kan avvecklas. — Om diktaturer kan avvecklas — det är den stora frågan. Därom kan endast framtiden döma och de verkligt djupa intresserade spä. Några synpunkter på frågan må dock tillätas även en vanlig frugare att framlägga — om Tidevarvet i ett följande nummer vill uppläta sina spalter därtill.

Lillans skötsel
och diet under de första levnadsåren blir grundläggande för hela livet. Dr Carl Ahlveens bok: »NATURENS VAG TILL HALSA OCH LIVSGÅLDEJES» ger Eder anvisning hur barnen skola skötas, för att undvika de förhärjande sjukdomar som gå under benäm. barnförämling, engelska sjukvan m. fl. samt hur meständskrävt mot barnsjukdomarna skall uppnås. Boken kostar bl. Kr. 4.—, Häft. Kr. 3.—, Finnes hos Eder bokh. eller direkt från LIT-TERATURFÖRLAGET, Box 634, Sthlm 1.

"Leopold, luftkonstnär" och "Domino".

Säsongen har börjat äntligen. Archard's »Domino» på Blancheteatern var en fläkt från den scenkonst som har med konst att göra. Översättningen var måhända litet tung och regissörspauserna en aning för »psykologiska». Vis-à-vis iscensättningen trodde jag faktiskt, att Dramaten och Blanche bytt program i en hast. Andra och tredje aktens dekoration till »Domino» har all den stall- och varietéomkost för en scenbild kan begära. Archard's lilla komedi gör nu sina trapesprång, men hisningen finns där inte. Doktor Lindberg är inte alltså örats tjärne — men direkt ovän med Archard kan man då inte vara, alldestund han regisserat komedien.

Första akten på pjäsen fladdrade förbi i en orolig, näv på dekoration — dialogen, som bort spegla komediens uppbyggnad, blev suddig. Det bollades med hänsyn, men inte ögonblickligen fick sin miniska förklarings. Översättningens tungroddhet försämrade leken och regissörens bemödanden att göra eller skapa djup, där jag fanns och inga behövdes, underlättade inte handlingen. Håkan Westergrens »Domino» blev den som tog hand om trädarna och det underliga är, att skådespelaren gled ur sin »sektion» och fick en rullig art kring sig. Han påminde om Anatole France's novellhjärtar och Locke's franska vagnbondi. Håkan Westergren bar lätt och graciot hem-segern — tack vare ett kunnande och en ömhetstunadning, som gjorde alla hans scener värda att lyss till. Det är glädjande att kunna få erkänna honom så öfverhållsamt.

Ester Roock-Hansen var skönare än någonsin och när hon hunnit trassla sig över den stora tröskeln in till rollens »liv» — blev hon helt förtjusande. Hon lättnade på replikerna och fick ett helt annat spelslätt. Hon behövde komma från sin

mans tunga instruktion och få tillfälle att slipa sin talang mot andra och framför allt känna sig som »sujet», inte som direktörförsu.

Nästa överraskning var Ragnar Arvedson. Hans talang har under många år dolts bak ett väluppfostrat, välklätt yttre — och endast i »Livets gång» fick han visa, att han maktade tragiska uttryck — men nu i denna pjäs stack han upp sitt huvud som en sköldpadda ur kroppens elegans — och den kostliga satir, han levererade på den något senla i. d. skåskaren, var dyrbar. Han ensam stod helt i kontakt med det franska spelsättet — och blir komedien en framgång, har han sin besvärda del där. Dramaten har inte en aktör av Arvedsons sköning att bjuda oss.

Professor Josephsons »Leopold, luftkonstnär» är steket nummer två i rätt riktning. »Halmhaltens» var ett felsteg. Frågan är bara den — när blir Josephsons Leopold tokig — samtidigt med att Lars Hansson blir det? I så fall förstärjar jag inte teater mer. Herr Hansson undervärderar sin medfödda talang och leder väl mycket publikmotör. Han talar ut i luften med sig själv och medspelarna existera inte. Synd på en talang — för Lars Hansson är en artist; mitt i alla sina tekerier visar han glänsande pröv på vad han kunde bli, om han ville stiga ned från de sceniska stytor, som han tror är koturner, och bli som en vanlig liten aktör.

Märta Ekström spelade i pjäsen hans hustru och partner. Enkelt, varmt och riktigt i varje andetag — men de stora momenten blev det föruunat s. k. biroller att prestera. Herr Henrikssons påklädare var in i varje detalj helguten och utomordentlig — och Hilda Borgströms påklädarska, Miss Viola, i d. skoltyttarinna, var i sin art lika tidsann och fångslande. Såsom dessa båda artister miksamt återgav pjäsens starkaste dramatiska moment — kan endast verkliga konstnärer göra det. De skapade den sensation, regissören skulle gjort, om han kunnat sin sak.

Regien var dålig — utan undantag. Molander hade inte fångat cirkuslyften och inte fångat cirkusryskets storförstörögonblick. Det gjordes för litet av Leopolds och hans hustrus entréer. Strålkastarna skulle bländas som en väg genom rittargångens smala öppning. Visserligen var cirkusen av tyvokarakter — men även en secunda cirkus har sina prima ögonblick. Margit Manstedts chansson var precis vad den skulle vara. Ett duktigt arbete. Gösta Hillbergs doktor hade auktoritet och var alldeles ypperlig som lästare. Japanerna voro lånade från Södra Latins avslutningskarneval och i en miniatyroll presterade herr Adolphson »jättekonst». Det är till att vara intelligent och självmedveten.

Författaren hyllades spontant — dock inte fullt så mycket som när fru Tidblad hängde i trapes. »Det slog an på parkettens gallerpublik.

Sven Stål.

N. F. tar upp frågan om kvinnans likställighet.

(Forts. fr. sid. 1.)

därpå av Förenta Staterna — för vilket Tidevarvet vid föregående tillfällen redogjort. Det innebar en stor seger. För det andra framlades på initiativ av fyra sydamerikanska stater en resolution, det s. k. »fördraget om lika rätt», *Equal Rights Treaty*, för vilket kvinnoorganisationer i Amerika alltsedan dess ha bedrivit en målmedveten och energisk propaganda.

Bakom Litvinovs skrivelse ligger tydligen en klar insikt om betydelsen av att arbetet för kvinnors ställning som lika berättigade medborgare även kommer andra stater till del. För Sovjets kommmando är den ju genomförd sedan revolutionens första dag. Det är »med hänsyn till de överallt bestående restriktionerna mot kvinnans rättigheter ifråga om arbete och utbildning samt inehavandet av allmänna tjänster», som framställningen har gjorts och även »med hänsyn till sammanhang mellan medborgarskap och rätt till arbete».

Just nu måste ju hävdandet av denna synpunkt vara av särskild vikt. Och vad ha kvinnorna själva haft att säga i saken? En av deltagarna i förarbetet till Montevideokonferensen, Miss *Ella Rielle*, som tillbringat en tid i Sverige och som Tidevarvet för några veckor sedan hade nöjet få föreställa för sina läsare, har nyligen i en intervju förklarad att de svenska kvinnorna, i ö. så högt stående ifråga om självständighet, visat sig förvånande likgiltiga för denna viktiga sak. Hon undrade om vi först, hur hotade alla våra segrar för kvinnans människovärde redan äro genom att diktaturstaternas synpunkt på kvinnan som enbart könsvareråse får breda ut sig — och därför hur viktigt det är att N. F. slår vakt om vår självständighet.

Det är nu att hoppas att Justitieministern icke underlåter att, innan frågan kommer före i N. F. nästa år, taga initiativ till sådana lagändringar som göra det möjligt för Sveriges del att under-teckna Montevideoavtalet.

det är roligt att bjuda — jag har kooperativas cirkelkaffe

gröna cirkeln . 3:50 kg
bruna cirkeln . 3:10 kg

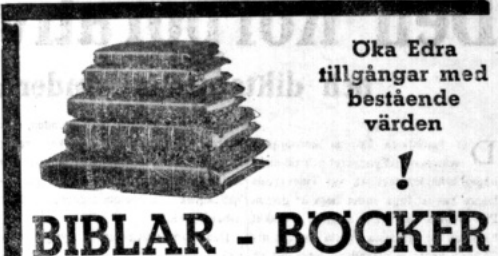
TIDEVARVET

Trievaldsgränd 2, 3 tr., Stockholm.
REDAKTION:
Telefon 20 48 42. Mottagningstid 10-12.

EXPEDITION:
Telefon 20 48 42.
Kontorstid kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m. Postgiro 1544.

PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6:-, halvår kr. 3:25, kvartal kr. 1:75. Lösnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:
I text 25 öre per millimeter.

BIBLAR - BOCKER

Arbetsbatalningsvillkor endast 2 kr. pr. mån. och ex.

Bibeln nr 5 U. Format 180x120 mm. Chagrinhånd, skimmernytt skinnföreläsa, övertvika kanter	22:-
.. a 5 U. Samma bibel med genomgående register	35:-
.. a 5 U. Med de Apokryfiska böckerna. Chagrinhånd, skimmernytt, övertvika kanter	25:-
.. 8 U. Format 180x120 mm. Chagrinhånd, skimmernytt, skinnföreläsa, övertvika kanter	20:-
.. 8 U. Samma bibel med genomgående register	20:-
.. 9 U. Format 140x90 mm. Chagrinhånd, skinnföreläsa, skimmernytt, övertvika kanter	17:50
.. 9 U. Samma bibel med genomgående register	27:50
Bibeln enligt 1878 Års Översättning. Chagrinhånd, övertvika kanter, guldslutt	25:-
Bensow, Oskar: Bibelsk ordbok och bibelkonkordans. 1 klob. 25:-, 2 klob. 27:-, 1 eleg. halvfr. band	85:-

D'Aubignis, J. H. Merle: Det sextonde århundradets reformationshistoria. 3 delar om 900-1000 sidor vardera. 3 klob.	9:-
--	-----

Ekman, E. J.: Inre missionens historia. 2 klob.	15:-
Fjellstedt, P.: Bibeln med förklarningar (Fjellstedts bibel). 5 klob.	50:-
Guustafson, Emil: Samlade skrifter. Klob. 6:-. Halvfr. band	13:-
Holmquist, Hjalmar: Kyrkohistoria. 3 klob.	40:75
.. .. Kirkohistoria. 3 halvfr. band	62:-
Lidman, Sven: Predikningar. 4 klob. 16:-, 4 skinnb.	30:-
Lindström, N. J.: Svenska Baptisamfundets historia. 2 klob.	15:-
Olsson, John: Samlade skrifter. Med levnadsteckning. 3 halvfr. b.	22:-
Petrus, Levi: Gud med oss. Klob. 10:-. Halvfr. band	14:50
Rosenius, C. O.: Förklaring över romarbravet. I. II. Våskat band	20:-
.. .. Samlade skrifter. Del I-IV i våska band	40:-
Simpson, A. B.: Den helige Ande eller kraft från höjden. 2 klob.	8:-
.. .. Romarbravet. Klob.	4:50
.. .. Evangeliepostilla. 4 enkla band	17:-
.. .. Evangeliepostilla. 4 halvfr. band	35:-
.. .. Högmässopostilla. 4 enkla band 17:-, 4 halvfr. band	35:-
.. .. Andra högmässopostilla. 4 enkla band	17:-
.. .. Andra högmässopostilla. 4 halvfr. band	36:-
Söderblom, Nathan: Kristi pinas historia. Klob.	11:-
.. .. Kristi pinas historia. Halvfr. band	17:50
.. .. Den svenska pingstvitelsens historia. 2 klob. 20:-, 2 halvfr. band	26:-
.. .. Den svenska pingstvitelsens historia. 1907-1933. Del II. 2:a omarbetade upplagan. Halvfr. band	13:-
.. .. Den svenska pingstvitelsens spridning utom och inom Sverige. Supplement till Den svenska pingstvitelsens historia. Halvfr. band	10:-
Wesley, John: Vår Prälasres borgspredikan. Klob. 7:50, halvfr. band 10:-	

Bonniers Konversationslexikon. 26 halvfr. band	123:50
.. .. Arbetsbatalning kr. 5:- pr. månad	
Ahlén & Söners Uppslagsbok. 4 halvfr. band	80:-
.. .. Arbetsbatalning kr. 5:- pr. månad	

Katalog & böcker, musikinstrument, dam- och bibelväskor m. m. erhålles på begäran gratis och franco.

WESTLINGS BOKAVBETALNING, Örebro

Begär prospekt, innan Ni bestämmer läro- OSBY SAMSKOLA,

under Skolöverstyrelsens ständige *internatrecalskola med examensrätt*, i naturkän, hälsosam trakt. *Vill hävda kristna principer i de ungas fostran och erbjuda sin tjänst främst till kristna föräldrar, som sköta sända bort sina barn för läroverksstudier.* Missionärs- och utlandsvänskar barn tagas särskilt om hand. Moderna elevhem för gossar och flickor under överinseende av lärare och lärarinnor.

Ehuru skolan har lägre avgifter än någon annan av samma slag i landet, kunna nedstäta avgifter beviljas mindre bemäddade. Skolan har under de senaste åren tillvarat sig skat förtroende och elevantalet, som stadigt ökat, är nu 176. Realexamenstygget från Osby samskola ger samma kompetens, rätt till inträde i statens gymnasier etc.; som liknande betyg från statens läroverk.

Upplysningar genom rektor *Bernhard Johansson*.

Föreningen Årsta - Stockholm
Förstklassigt Damhotell
Norra Ängsplan 8-10 (nåväl Normalmorg), Stockholm.
Ljus rum med varmt och kallt vatten och telefon.
Gott bord. Vackra, trevliga samlingslokaler.
Telefoner: 20 92 07, 20 92 08, 20 92 04, 20 92 50
Telegramadress: Årstaklubben, Stockholm.
Riksburen 1:30-6 kr. Dubbelrum 8-10 kr.

Aktuella böcker!

STANLEY JONES.

VEH HAN ÄR OCH VAD HAN VILL. Av H. Särmark.
Förord av biskop Wade. Översättin. fr. danskan av Karl Jäder.
»En inspirerande skildring av en av Guds utvalda profeter för vår tid.»
Kristligt Dagblad, Danmark.

»Utomordentligt fångslande biografi över en av vår tids mest högresta andliga män.»
Pris Kr. 1:50.

FRÅN GHETTOTS VÄRLD.

Judehistorier berättade av grevinnan *Ebba Tramp*. Övers. fr. danskan av Fil. dir Karl Fries.
»Gripande och förtärande — Kunna i dessa dagar påräkna ett alldeles särskilt intresse.»
Sv. Sydposten.
Pris: Hft. 2:— kr., klob. 3:— kr. I bokhandeln eller direkt från DE UNGAS FÖRLAG, Stockholm.

NORRKÖPINGS STUVLAGER

KLÄDESHANDEL, Barnhusgatan 4, Stockholm.
Ingen butik. Alla inköp o. försäljningar pr extra kontant. Detta orsaken till våra bill. priser.

Stockholms Arbetsinstitut

Klara Norra Kyrkogata 8.
FÖRELÄSNINGSPROGRAMMET
FÖR HÖSTTERMINEN 1934.

Måndagar kl. 19.30. *Civilingenjör Erik Philip: Matematik (algebra).*

Tisdagar kl. 19.30. *Professor Erik Welander: Riktigt och oriktigt i svenskt språkbruk (i samarbete med A. B. F.).*

Onsdagar kl. 19.30. *Fil. lic. Ivan Bolin: Kemien i vardagslivet.*

Torsdagar kl. 19.30. *Förf. Ture Nerman: Arbetaren i svensk dikt.*

Fredagar kl. 19.30. *Psykisk hälsovård, föreläsningsserie, anordnad i samarbete med Stockholmsdistriktet av Svenska Röda Korset och Svenska föreningen för psykisk hälsovård.*

Lördagar kl. 19.30. *Fil. kand. Kajsa Rooten: I tonkonstens verkstad. Föreningen illustreras med utvalda kompositioner, framförda omväxlande av pianisten Anita Harrison, sångerskan Marianne Möner, violinisten Oluf Nielsen och pianisten Vivian Wennberg.*
Söndagar kl. 9. *Skriv- och textningskurs under ledning av Ira L. Heike.*

Köp de blindas välgjorda arbeten!

Försäljningsorganisation för Stockholms män: Alla upplysningar genom landshövdingen MARJA EDÉN, Stockholm.

Södertälje med omnejd: Borgmästarinnan EBBA PETERSSON.

Norrköping med omnejd: Borgmästarinnan MIA HALLIN.